« ի վերայ խաւարման լումսի և արարի « ի վերայ խաւարման լումսի և արարի « աստ գնկարգս՝ վամն ուսումնասեր եկևղե_֊ « ցականաց․ և գՈղորժին մի՛ ինայեր» ւ

Բազմախիւ ձևեր կամ պատկերը կան արևու և լուսնի խառարվանը՝ հանդերձ րացատրու, թեամբը իրը 13 երես , Թե և գրածիր դատի աւրեր է՝ որ յետոյ ի պէլագն հանե է Բե. տոլ գրէ. « կանոնը աստղաբալիականը վամն « պահպաները դառողջունիւն մարմնու, չա. « թագրեցեայը ի Գայիանոսէ ըժչկէն մեծէ». իւթաբանչիւր աժիս օգն ի՞նչպես և'ազգել ի՞նչ... պես զգույանալի է , ի՞նչ ուտելի է , ևայլն , ա" սոնը են նյանակուած իրը 10 կամ՝ 12 տողով ։ — « Մեկնութիւն արեսական բն_ « Թացման , Լուսնի և Մոյորականաց , և « ափերուն (?) խաւարման բոլորակին , այս դր. « ժուարութիւնըս հրեւհոցին ի դիծըս»։ ---] ուսնի և մայորակաց գրից մեծ բոյորակ *մ* հայլ գծած է, հաւանօրէն յասինարէն գրբէ մի , վամե գի Ներբևը մեծ տանգյուխ տառերով மும**் t** Figura aspectuum quæ inseri debet paginæ cxxxv primæ partis Uranoscopia. (այսինքն, Ձեւ դրիդ կամ երևմանց, գոր պէտբ է գետեղել Երկնադի, տութեան գրոց 185 երեսին)։ — Դարձեալ, շատ աղիւսակներ կան լուսնի դրից, և Տու.. մարի աշնից աւուրց Նկատմամբ վիջանկեայ էջ մի, « Հարցումն. Չի՞ն, է կէտ կամ՝ գիծ, « մակերևոյթ և մարժին » « Մէկ տեղ մ'այլ մարդադէմ կլոր]] թեցակ մի գծած է ամէն կոցմ՝ ճառագայթեած , վրան գրուած՝ Պատկեր Արեգական, բովը, « Իս Խմ սկիզբն ժա. « մանակաց, բանզի յինեն գոյանան լիա, « սունը , և ի մասանց Ժամը , ի ժամուց « Աշուրբ և յաւուրց ՇարաԹբ, ի լաբաԹուց՝ « լաժիսը, և ի ամասց Տարիթ. ի տարեաց « *ֆամանակը* , և ի ժամանակաց Դարբ ։ _{Այս} « աժենայն ի յիմ ընթացմանեն ծնանի»։

Մինչեւ այս տեղս յիչածներս Աւկտիբի սեկ հատոր գրոց կեսն էր, միւս կիսոյն սեի այլ նման և աննման , բարակ գիանա, կան՝ ջիչ ո՞ այլ աղԹարական՝ բաներ կան . կ՝ըլլար , գուցե և ձանձրանալի , Թե և կան և զուաթճալիչ .

Շարայարելի

anduran aus

ቡኒካԱՆԱՏԻ ՔԱՂԱՔԻՆ ሆኒՁ

ի ՏԱԼԻՈՑ գանագան դաղաբաց *մե*ջ, գլիսաշորապես ի Հռովմ, Նապոլի, Միլան, վենետիկ, Պակուա, և այլն, դէպ ի Թր. շուտու և պանդուխա ժեր ազգայիններն եղած մարդասիրական և կարեկցական ցոյցերն՝ ժա., րադրաղ փմարմել և դատօ մերդա միկաման ձեռջով մի առ մի ծանուցուած են ընվեր, ցող հասարակութեան ։ Վերջին օրերուս մէջ այ Մասիս և Բիւզանդիոն, Ճերիտիյեի Շար. գիլե և այլը՝ իրարժէ թաղելով՝ ծանուգին հայ հասարակութժեան թեկանատի բաղաբին ժէջ Հայ-որբանոցի մր հաստատուխեած լուրը. բայց չեմ՝ գիտեր ինչպիսի անսադյգ աղբիւ, րէ այդ յուրն առնյով , և ժիանդամայն այ, խարհագրական անուտնց ճյգրտուխեան ան " փոյթ լինելով , հաղորդեր էին վերոյիչեալ յրադիրներն. իրը թեէ Ուկանատի բաղաբն գտնուի [[ոճակոյի մօտերը, այսոյէս իտայա, կան քաղաք մի Գաղդիոյ սահմանակից իչ.. խանունեան մէջ փոխադրելով , անչույա լրո... նակոյ և <u>Անկոնա անուանց</u> շփոթժութեամբ. և որպես դի Թիւրիմագութիւնը ուղղուին, իր յանձնեսք բազմավիպի էջերուն հետևեայ աողերը, բաղելով կան մահաւանդ բառ առ րառ ժէջ բերելով՝ բանի մի ծամակներէ հա. ցուած լինելով՝ պրոդին հմասւխիւնն հրաչ, խաշոր ունին իրևնց ճշմարտուխեան ւ

պանդիտաց, սովելոց, ևայլն, այժմեան դրու,

Թիւնն և օգնուԹեան կարտառվիլոնն, հոյն երկրին ոչ նշանաւոր անկեան մի մէջ, Անակոնայի մօտ Ուեկանատի բաղաթաւանին ազահուտին Տ. Մարիանոտ Պրավի անուն անշուբ բահանոյի մը ծրագիրը կը մամատր, և գայն հարանայի մը ծրագիրը կը մամատր, և գայն հանար մին Արայումիան միայի, Հայանասանվու միջոցներ կը մամատր, և գայն անջեն միայի անուն անրայի մը ծրագիրը կը մամատր, և գայն անանար և անրայունեան աջակցունիւնն ալ խընակոնը գանց չընելով՝ իւր բարեզործ նպատակին հաններու համար և հարակոնին հաններու համար և

Զարերախատրար գերազ՝ իւ իշխանուհին Ա. Մ. Սկիպիոն Զորգեզե, ժի և նոյն ժաւ ժանակ փափարելով իւր ծախիւջ 24 հայ որրեր խնաժել, առատաձեռն նուիրատութեաժել առատաձեռն նուիրատութեաժել սկաման հաւաջուիլ որբեր, որոց տեսուչ և խըչնաժող դրուեցաւ ժիարանութեննես ընտրուած Հ. Դանիել վ. Ստեփանանան, որ գնալով իւկանատի՝ անձնանուեր եռանդեամի գործին պլուին անցած է, իրրև հայր—որրոց առ այժմ ժիայնակ գործելու, հովանաւորութեաժի և ժատակարութեաժի տեղական եպիսկոպոսին և խնաժանակ ժողովցն, վինչև որ դործոյն ապագայ ընդարձակուիչն ուրիշ օգնականաց ալ կարևորութեւն պահանչէ։

Այսպես ուրեմն հաստատուեցաւ Ուկահատիի Հայ երկսեռ մանկանց որըանոցն, հորգեղէ իշխանազնին նպասաիցը վայելողջ հորգեղէ իշխանազնին նպասաիցը վայելողջ հերգեղ իշխանավել Արարկերցի և ինն ՄալաԹիացի և Նոյն իշխանուհին դարձեայ իւր առատաձեռնուխեսան 10 աղջկունջ ալ գրկած է ի Մոնսումմանոյ ի Տոսկանա, աղջըկանց դպրոց մը, առ ի փորձ՝ յապադային հանագի ինամակալուժիւնն որոշած է ջիչ տանոցի ինաժակուժիւնն որոշած է ջիչ անոցի և հերևանացին մէջ կրինել ապրո Ստեփանոսի կուսանոցին մէջ կրինել արոշա Ստեփանոսի դուսանոցին մեջ կրինել ասորու հասածներով ինդ աժենն հասածներով և մերձաւոր հասնելիբներով` որրոց Թիւը կը լինի երեսուն ւ

Դեռ գործոյն սկիզրը լինելով՝ չեմ՝ կարող, ինչպես փափաբելի էր, տղայոց մասին մանր պարագաներով տեղեկունինն տալ. երբ ըս, տուգագոյն ծանօնեունիւններ ատանամ՝ պիտի չդանդաղիմ հաղորդելու հայ հասարակունեան։

Ոռ այժմ՝ ի ձեռին ունիս՝ Հայ-Որբանոցի կազմակերպունեան վերաբերեալ որոշմունքը, յօրուած յօրուած բաժանուած և լատին-ի, տալ տորագրունեամբ հրատարակուած, գորս ի ստորև կը նարգմանեմ՝ հայերէն, դնելով նախ Ուկանատի բաղաբին վրայօգ՝ վերոյի, շետլ Մեծ. Հ. Գանիել Ստեփանեան վար, գապետէն՝ առ իս գրուած տեղեկունիւները է

1897, ֆետր. 17. — « Չեր բոգենա, ւէն ժեկնելէն (ի վենետկեան նաւահանգստի) բանի մր վայրկեան վերջը՝ ճիչդ ժամը հին " գին (երեկոյեան) ճամբայ ելաւ շոգենաւն... սև Հաա անտե սունակուր տեսաջասաւ, ինրան առաւօտեան ժամը հինգին հասցրնել . սակայն եիչ դն դասախաշմ ենքանուր, վախմաշ սե ճամրան չկորսնցընկ, և ժամը չորսէն վերջը (առաւօտեան) սկսաւ Նաւակի պէս երթալ, այնպես որ ուքժին հացիւ հասանը ընդոնա, որով հոնձին շոգեկառ ըր կորսընցուցի... Մաբ. ոտաևչչէր ամաաբիսվ, արդիչամբո իտոն եևա՞ անցի, ըսան վայրկենէն կայարան գնացինը, և հացիւ ժամը տասնին շոգեկառըին հասալ. ուսկից այ մէկ ժամէն հասայի ֆօրդօ Ռե. քանացի (Porto Recanati, թեկանատիի Նաւամատոյց) , որ ծովե**գերքի վրայ մեծկակ՝** այլ աղջատ աւան մ՝էւ Հոն գտայ եպիս. կոպարի կողմանէ եկած կանանիկոս մը, 👡 րուъ հետ ԹղԹատարի կառօբ ժիշտ ղէպ ի վեր ելլելով՝ մէկ ու կէս ժամէն հասանը Ուեբանասի բաղաբը ։

նրոնսվան Հաղան . — Որ անգղ երմանգակ դրանսվան Հաուրբեւատ և հանն ին ոտարականը այանադեր հայտանը արդանակը ավանա իսյելը նուսար կոչ . — Զերիանիւս ին մերիը եստարականը էր սն որնակես ը փաստւսե երմուրբեաքիւր նկաւ ան անանական ը պիտիսոսսն փոննիկ՝ Հույն-« «աստերը բակիսիսոսսն փոննիկ՝ Հույն-

^{1.} Ըստ վերջին լրոց՝ իչխանուհին այս Մա լաԹիացի աղայոց երեւթը Հռովմ ղրկեր է, Մ. Փիլիպպոսի որբանոցը։

կղերանոցին մեկ մասիկ մի յատկացուած է Որբանոցին կրերանոցի մեջ է նաև իմ բր նակութիւնս , մինչև որ ժամանակին մասնա ւոր շենք մի յատկացուի Հայ-Որբանոցի համար » ւ

1897, Ազրիլ 12. — « Ահա փափա, բած տեղեկուԹիւմներդ Ուերանագիի վրայօբ՝ աչխարհագրական և պատմական տեսակետ, ներով ւ

« Միջին իտալից Մարբե (Le Marche) *սահանդին Մաչէրադա դաւառին մէջ կ՝ իյ*նայ Ուերանազի փորբիկ բազաբն , Ագրիականի ծո. վափունքեն իրը 10 ջիլոմետր ղէպ յարևմուտս , որոլ հետ միացած է համանուն նաւահանգրս, ատւը ։ Սբետրահի համանը աստրջին առաջ, 9,000 բնակիչ ունի՝ բիչ աւելի կամ պակաս, իսկ Porto Recanati (Նառահանդսաին բով աւանն) ալ մէկտեղ առնելով՝ 15,000 կ'րլ. յան ընակիչըն ։ Ոնգոնայէն յոգեկառօբ եկող ուցևորն՝ յետ ժամ՝ մի ճանապարհորդութեան՝ հոս պետը է իջնե, և ասկեց սուրհանդակի կառօբ ժէկուկէս ժաժէն կ'ելլէ ի բաղաքն։ — Համառօտագոյն է իջնել ի Լորետոյ. այլ հոն սուրհանդակի կառը չդանունլուն՝ վտան դաւոր է անօխի կառապանաց անձնատուր րլյալ, յորում միշտ վիասով կ՝ելլէ ուղևորն ։

« Գրեքժէ զուգահեռական կ'ընթժանան ի հիւսիսոյ Ուեջանացիի՝ Մազոնե , և ի հա րաւոլ՝ Բողենցա դետերն ։ Շրջակայից գե աինն ամբող) այէձև է, բյուրը և ձորը, հողն՝ սբանչելի, բար բնաւ եկիման բան զվենետիկ տաբ չէ, այլ՝ զարմանալի՜ բան , Թերևս հովէ պաշտպանեալ բլյալուն՝ հոս հասած ատեքոս ալ (փեբթ. 10) կարծես 👢 պրիլ ամառան մէջ էինք. ամենուրեց սքան, չելի կանաչունիւն կար, Հինենիք ծիլեր ար *Հրկած* , *Նշենին և դեղձենին ծաղկած* , և րակյան այ Թիզ մի բարձրացած, տեղացւոց անխոնջ մշակութեամբ և հողոյն արգաւան, դութեամբ իտալիդ աժենէն բարերեր դաւա. ռաց մին կր կազմէ այս ալէձեւ երկիրս, ո. րոյ ձէնեն , պաուղջն և արմաիր իւր գլխաւոր հոկայաձև կը բարձրանայ Ապենեանց շղԹայն , որ իւր ձիւնափայլ դագախամբը կարձես վսե ւլաբար կ՝ իշխե գեսածիծաղ բլրոցս վրայ ։

« Ձարմանալի դիրբ մ'ուճի նաև թեբա. նադի բաղաբս. հեռուէն եկող ճանապարհոր, զին աչաց շատ աւելի ժեծ կ՝երևի բան ինչ որ է իրապէս, վասն դի բլրոց չդԹայի մր գագախան վրայ օձապապա երիգի պես եր. կայն տարածուած է, իրբ 2000 վետր եթ. կայնունեամբ. զոր ծայրէ ի ծայր յերկուս կը բաժնէ միակ փողոց մը, այլբ կողմնակի անցը են՝ ձկան փշոց ձևով ։ իսկ լայնըն 200 ժետրն չանցնիր . Ն,մանապէս ասօր շրը, Տավայեր ժուրաւսմ աղբր դիչրամահ<mark>բար Եա</mark>՞ զաբ և աւանբ բլբոց գագաթեր շինաւած են. անչուշա ժերձակայ Թշնաժեաց դիւրաւ դի_ մաղրելու համար, որպիսից են Մաչերադա, լորետոլ, Օգիմոլ, Ֆերմոլ, Քաստելֆիաարտոլ, Ումանա , Բոդէնցա , Բիչէնա , ևայլն , որոց շատին պարսպապատ րլյալն նոյնը կր հաս, տատէ։

« Բաւական Թուով ժիջնադարևան պայատ " *ներ կը պարունակէ բաղաչու, որոց վեծա*₌ արդ դո , դրոմասակ և կուսանոցի , որ բաշ ղաբիս դեղեցկագոյն դիրբերն գրաշած են։ սակայն շատերն՝ յետ իտալական օրինաց՝ գրեթե բոլորովին պարապ են ւ Մէկ հատիկ one start fur sambury չերըն է Palazzo Comunale կամ Municipio (Քաղաբային վարչութեած պալտտ) ըսուածն, որ 20 տա. րիէ ի վեր սկսուած է և դեռ ամբողջապես լմնացած չէ ։ [[վէն պաշտօնը ասոր վէջ ամ. proportion posta, questura, pretura, (բաղաբապետութիւն, թղթատուն, ոստիկանատուն , դատարան) , և այլն . իրաւ. ցրուէ փառաւոր չէնք մ'է՝ վեծագոյն բա_ ղաջի Մ'իսկ արժանաւոր։ Дյս պալատին դիմաց՝ հրապարակին մէջտեղ կանգնած է տեղացի ժեծանուն | էոբարտի բանաստեղծին արձանն. որոյ ծննդեան առաջին դարադարձն րլլալով յաժին 1898, այժժէն պատրաս աունիուրը՝ կ'րլլան շահողօրեր աշրբևու զայն ։ « Քաղաբիս ծագման նկատմամբ պատ... մական ահղեկութիւնը շատ որոշ չեն. ունանք կը համարին Թէ ի վեցերորդ դարու կանգ.. հուած *ըլլայ* , Ուէչինա՝ հռովմէական *բաղա գի*ն՝ ի Գոնժաց կործանմանեն վերջը, զորա յետոյ Ներսես պատրիկ Հայկազն հալածելով՝ ամրողջ իտալիա ազատեց անոնցժէ ւ Վերո, յիչեալ ջազաբին աշերակը՝ հանդերձ ամիի, հայրեսի միշո կարծիր՝ Թե Ռեբանագի իրը հաստատե անոց՝ գոյութիւն ուներ նա և հաստատե հուժվեական արձանագրութիւն հուժանատե հուժվեական արձանագրութիւն հուժանատե հուժվեական արձանագրութիւն հուժանատե հուժվեական արձանագրութիւն հուժանատե հուժվեական արձանագրութիւն հայրենիչ կղուվոս Պուպիենսա կայսեր Հռով մալ (237 Թ. Ք.)։

« Յաժին 1240 Ռեբանարի՝ բաղաքի տիտղոս տասցաւ և ախոս եպիսկոպոսուխեան՝ և Գրիգորե Թ. Գահանայապետե Հռովմայ, և վերջնոյո իլիանուխեան ներբև էր ժինչև 1860. յորժենտե ամրող զաւառաւն հանրեր ձիացաւ իտալիդ Թազատունն անետ — Միջին դարու մև իր փայլն աշելցուց իրեն մետ ի Լորեաոյ* Աստուածատեղ Ս կուսին ի Պաղեստինե հրայիւբ այնստեղ փորարուած առւնն, որոյ վրայ Սևբուտեր ի Գահանայապետն կանգնեց հոյակապ տանարն և յարակից պալատունըն, չ

« Նոյսպես հոչակաւոր էին ժամանակաւ Ռեբանադիի տոնավաճառը , ուր կը դիժեին բազմուԹեամի աժեն աշխարհէ ։ Ուներ նաև իրեն յատուկ փողհրանոց » ։

Այսչափ ինչ վերոյիչեալ Ստեփանեան վարդապետի ծամակներէն ջաղելով, կ՚անց, նիմ այժմ վարդմանելու Հայ–Որբանոցին կազմակերպունեան օրէնչները ւ

naeurururen

ԲԱՐԵՊԱՇՑ ԳՈՐԵՈՑ ՀԱՑԱԶԳԻ ՈՐԲՈՑ

ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԱՆԴԱՄՆԵՐԷՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ

ት 25 ՆՈՑԵՄԲԵՐԻ 1896

ա. – Ուէկանատիի մէջ հաստատուհը է՝ Հնորհիւ բանի մը կազմակերպիչ անձանց և Թեմական Էպիսկոպոսին վաշերացմամբ, Հայ ազգի Որբերու Բարեպաշտ Գործն, գոր նաև Որբազան Քահանայապետն իւր յատուկ օրհնագրով բաջալերեր է ւ

p. — Հաստատունեանու ծասակ։ Որբանոցնելու և դաստիարակելու համար՝ յատուկ դովել հայազվե որբեր՝ զիրենց կենաց բսան և մէկ տարեկան հանակ։

արուլիը ։

հերբես - Սեերևա բառանորը ու իահոտունգրոր դեն ին ահուրի անուրի եր օմրուները է վատրասերը դեն ին արարե անուրի եր օմրուները և հայարարերը անուրի եր օմրուները և հայարարերը անուրի եր օմրուները և վատրաբերի անուրի հայարարերը անուրի և վատրաբերի և հայարաբերի և հայարաբերի և հարարաբերի և հարաբերի և հարարաբերի և հարարաբերի

դ. — խատիոյ մեջ հաստատունլիբ Հայ-Որրանոցներեն դուրս՝ առանձին խնամբ պիաի ստանան այն որբերն , որբ իրենց մատպայ հասակնուն կոսք՝ հիւանդուննեան կամ անհրաժեշտ ինամիի կարոտ լինելու պատճառաւ՝ պիտի անհրաժեշտ անհրաժանուն անհրաժանում անհրաժ

ն. – քեարեգործ Հաստատունեհանս ան դամակից պիտի համարուին այն ամեն ան Հինը, Յէ՛ արբ եղեր են Թէ՛ կանայք, որբ ընձայեն ի նպաստ Հայ–Որբանոցաց տարե կան տասն ֆրանկ (4 րուրլի)։

զ. — Բարեդործական Հաստատուժիւնս պիտի մատակարարուի, վարուի և ներկայա ցուի յատուկ ժողովոյ մի ձեռքով, որ ինն անդաններէ կը բաղկանայ, հետևեալ պաշ աշններով.

- 1 Նախագահ
- 2. Վեց խորճրդականք
- 3 Գանձապետ
- 4 Քարտուդար
- ե. Նախագահի պայտաման ժամանակն ոտոմանուած է ճորոզուելու կամ՝ փոփոխու, ելու չորս տարին մեկ անգամ. իսկ մնացած ուխ անդամներեն՝ իւրաբանչիւր տարի երկու անձի փոփոխուժիւն պիտի կատարուի, նախ ցուքժեամբ. և հրաժարողաց կամ՝ վախճանո, պայ տեղ ալ որ և իցէ ժամանակ յաջորդ պիտի դրուի ։

[՝] Լա. Lauretum, Դադենուտ. այսպես կո_ չուած է ջաղաչը՝ ժամանակաւ այնտեղի դափ_ նեաց առատունեան պատճառալ։

ը. — Քարեգործ Հաստատութնեանա Մևդամակիցը առաչին անպամ պիտի հաւաքուին 1896 տարւոյս դեկտեմբեր ամնոյն երրորդ չորերյաբախի օրը, խորհրդական Ժողովոյն Մնդամոց ընարութիւնը կատարելու համար, որը պիտի սկսին գործել 1897 տարւոյն յանաարի 1-էն սկսեալ, և դարձեալ յաջորդ անյու համար է

թ. – Քարեկործ Հաստատութեածս կազ մակերպող Անդամբ՝ խորհրդականաց Ժողո վոյն փոխանորդուժիւն պիտի ընսեն՝ մինչև 1896 տարւոյս ղեկտեմբերի 31, և ապա իրենց մատակաթարուժեան հայիւը պիտի ներկայացընեն ւ

գ. — Ի վերջով Մրատակական ատևիր երևան արեր արասանական արեր արատարելու չասնար - Մոր արասանակութիւնը կիր արասարելու չասնար - Մոր արևայի գործութիւիս և արասարելու չասնար - Մոր երկրորդ չարարարի հարարարի արարայի չարարարի հարարարի արարայի չարարարի հարարարի արարայի չարարարի չարարարի չարարարի հարարարի արարայի հարարարի հարարարար արևար հարարարի հարարարարի հարարարի հարարարարի հարարարի հարարարի հարարարարի հարարարարի հարարարարի հարարարարարի հարարարարի հարարարարի հարարարարի հարարարարարարի հարարարարի

ժր. — խորհրդական վարիչ ժողոմև պիտի առաջարկե Անդամակցաց հաստատուժնեան Թէ՝ մատակարարուժնեան , Թէ՝ դաստիարակու, Թեան և Թէ՝ մտաւսրական և կամ արուես, տական կրթուժեան ո՛ր և իցէ խնդիր և հաստատուած վճռոց գործադրուժնան պիտի հսկէ ։

ժգ. — Որրոց կրթութիւմը պիտի կատարուի ըստ ուղղունժեան Հայկական Եկեղեցւոյ՝ որ ի հաղորդակցութեան կայ ընդ Հռովժեական Եկեղեցւոյն. և որբերը պիտի հրահանզուին իրենց հայրենական բարուց և սովորութեանց և պատմութեանց մասին . հայերեն և իտալերէն լեղուները պիտի սովորին , և պիտի վարժեցուին կա՛մ՝ արուհասից և կա՛մ՝ գիտունեսանց մեջ իւրաբանչիւրն իրեն մտա_ որական ձրից կամ՝ յաստուկ բերմանց հա_ մեմատ ւ

ժդ. — Էրկսեռ Որբանոցներու վարչու թիւնն պիտի յանձնուի (որչափ որ հնար լի. հայ և կրօնական աղօնք և արարողունիւնը հայ և կրօնական աղօնք և արարողունիւնը հայ և կրօնական աղօնք և արարողունիւնը հայ և կրօնական աղոնել և արարողունիան հայ հայրենի արարողունինունը հայկական՝

ժե. — Ցառաջ ըան որ և իցէ Հայ-Որբանոցի մը կառուցումև՝ պէտը է նոյն տեղ, ւոյն Թեմական Էպիսկոպոսէն հրամանադիր ստացուի ։

1. Ողորմունիւնը բարեպայաից՝ որը պի տի հաշաբուին Որբանոցի եկեղեցեաց կամ մասրանց մէջ հաստատուած գանձանակներու ձեռքով.

2. Տարեկան հաւաբվունքով յօժարակամ
տուրբերու, որբ պիտի խնդիուին ընդհանուր
Քրիստոնեայ աշխարհի Էպիսկոպոսներեն, և
կրօնաւորական կարդաց կամ Միաբանու,
Թեանց Գլուխներեն. որբ պիտի ժողովեն
գայնս հաւատացեալներեն, իւրաբանչիւրն ի,
թեն Թեվին և իրաւասութեան ներբև գրա,
նուած եկեղեցիաց մէջ ւ

3. Տարեկան 10 ֆրանկէն պակաս եղած որ և է ընծայատուութքիւնը՝ ոչ անդամակցաց կողմանէ, և ո՛ր և իցէ անձէ ընժայուած կարգէ պուրս գումարներ ։

ժե. — Ուեկանատիի Թեժեն դործակից պաշ աժեն ժուտքերը՝ իւրաբանչիւը Թեժի ժեջ հաս աստուած յատուկ Պաշտշնակատարի ժը ձեռ եղած աեղը կարող է իրեն դործակից պաշ տշնեաներ ունենայ ւ

ժը. -- ԱՄԵՆ պաշտուներց ալ աշխատու. Յիւնն ձրի պետբ է լինի. բայց որ և իցէ օրինաշոր ժախը՝ պիտի վճարուին ։

ժթ. – Ընծայատուունինաբ պիտի կարև.

նան ընդունուիլ նաև ընդ պայմանօբ պա տարավներու մատուցման կամ ուրիչ կրձնա կան պաշտամանց կատարման՝ Որբանոցաց

ի. — Րադունելի պիտի լինին նաև դրամերություն և իցէ ընձայջ՝ որբ Որբոց խնամերն կամ գործածունեան յարմար լինին, և կամ նոգասա լինի Որբանոցներուն ։

իա. — իթե բարերարներեն մին ուղէ որ իւր կարդէ դուրս մէկ ընժան մշտատև պա հուի , խորհրդականաց "հողովը իւր պատաս, խանատուռւնեան ներբև պիտի առնու գայն ւ

Ն Ա Խ Ա Գ Ա Հ

ինչպես Սահմանագրիս յօդուածներէն կ'երևի , Հայ–Որրանոցաց բարեզործ Հաստա. տութեան վարչութիննն յոյս ունի իւր ձեռն, արկուԹեան ընդարձակուելուն և նաև ա, պագայի մէջ այ յարատևելուն ։ — Այս. սլիսի աստուածահաճոյ օգտաւէտ և վեծահո գի գործոյ մր հաստատողաց և Նպաստողաց անչուշտ ի սրտէ երախտապարտ պիտի մնայ ամէն մի հայ ազգային . յորոց ստորագրեայս յատուկ յաջողութժիւն և անձնանուէր մշտա, տեւ համբերուԹիւն իւր արդիւնայից պայտա" մանց մէջ կը մաղնեմ՝ հրապարակաւ այժ" ժեան վարիչ Հ․ Դանիէլ | Ստեփանեան վար_ դապետի, որուն ձեռբը յանձներ է Մխի թարհան Միարանութիւնն փափուկ պաշտօնն լինելու յիրաւի հայր–որրոց , և այդ ազդային *Թշուառուվժե*նեն ճողոպրած *Նշխարիկները* ժեծցընելու և դարդացրնելու կրօնասիրու, թեա», ազգասիրութեա» և ընկերասիրու_֊ թեան ճշմարիտ ուղղութեամբ, և փրկաւէտ գաղափարներու գործնական կրԹուԹեամը ։

4. 1. Shpnjbuli

-->==

ՆՄՈՑՇ ՄԸ ՀԱՑ ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

(Tup - mbu jt9 188)

ԱԳԱԴ. ո՛ր հայ անձնաւորութիւն չի գիտեր Թէ կաբաւն Հայրենեաց աժենեն ծանօթ հաւն է. ի Մուշ, ի Ռաղեշ, "Արեւ ւան, ի կարին, ի Գոնտոս, ի Սերաստիա, ի Տիգրանակերտ, ի Գարսկահայս և ի Ռուտանայս և հուսի ուրենն բովանդակ միր աշխարհին, սիրուն դալար մարդարևանոց մէջ, ակեր հարաքերը, և շատ անդամ պատուական կեր կը լինի գեղջուկ սովայլում հայ աղջատին։ — ի Վա՛ս, ի Վա՛ս թեող ձգաի մեր ուշադրութիւնը, վանեցիչ բաջ են մեզ նկարադրութիւնը, վանեցիչ բաջ են մեզ նկարադրութիւնը, վանեցիչ չաջ են մեզ նկարադրութիւնը, վանեցիչ հայ հուրիր։

Մակաւ ժի ձգեոր ժեր գրիչը և ույ գնեոր ճոցա բաջ կուրծբէն ելած ազու եր, գերուն.

Արեւ տեպու (դպաւ) սարին վերէն, Կետջետւն ելաւ իր բեռնէն (բոյն). Բարեւ արեց ծաղկըներէն, Թռաւ եկաւ սարին ծերէն (ծայր) Կօրօտի՛կ խօրօտի՛կ Ա՜յ սիրունիկ կետջետւիկ։ Երբ կետջեւուն ձայն կը լըսեմ Երդիոն ի վեր գիւս կ՝ երիչկեմ (դէպ ի վեր նայել)

Կետ_ւջեաւ կուգայ կրրկրրալով Դարին վերէն չորորալով․ Ա՜յ խօրօաիկ խօրօտիկ, Ա՜յ սիրունիկ կետ**ջ**եաւիկ։

Քես բեսն Հինած (նկարաժ , հիշսաժ) ծաղկընե.

րով, Քես տեղ լրցուած է չաղերով (goŋ), Դիւ կրմայլիս անման Հոտով. Ա՜յ խօրօտիկ խօրօտիկ

Այ սիրունիկ կեաբեաւիկ։

Քես փետուրներ են փափուկիկ,

Քես վիզն երկէն, կրտուց պզտիկ. Քես Թևին դեսն (գոյն) է նրխչունիկ,